

LIEVE DE BUSSCHER VLETEREN

Het begon met een kinderboerderij. Vandaag is vzw De Zonnegloed een professioneel gerund opvangpark voor verwaarloosde exotische dieren. Een publiek park ook, dat onze ogen opent voor onnodig dierenleed. Kinderen leren er dat grote mensen niet altijd het beste met de beesten voor hebben. 'Eigenlijk zijn onze dieren ook vluchtelingen,' vertelt Lieve De Busscher, die samen met haar man dit toevluchtsoord of "sanctuary" oprichtte. Wij trokken naar De Zonnegloed in Oostvleteren voor een gesprek met deze Vredesambassadeur.

'Ik had verpleegster willen worden,' vertelt Lieve De Busscher. 'In feite ben ik dat hier ook, hé? De dieren die hier aankomen zijn er fysiek of mentaal soms erg aan toe. Maar eenmaal hier zijn ze veilig. Noem ze gerust een soort vluchtelingen.' Vluchtelingen helpen, en vooral ook bezoekers duidelijk maken hoe we veel dierenleed kunnen voorkomen... dat zijn voldoende argumenten voor de gemeente Vleteren om De Zonnegloed en haar oprichters tot Vredesambassadeur uit te roepen.

Zwarte sneeuw en... onverwachte hulp

Samen met haar man Karel Ackaert startte Lieve De Busscher in 1998 een kinderboerderij. Ruimte genoeg, met 7 hectare grond midden de eindeloze velden van het idyllische Oostvleteren. De boerderij breidde uit met slaapgelegenheden voor jeugdgroepen, een plek om kinderen te leren hoe je met dieren omgaat, een kans om het plattelandsleven van dichtbij te ervaren. 'Een fijne periode,' weet Lieve nog, 'heel leerrijk, maar ook – nu nog steeds – redelijk risicovol. Ik herinner me nog de

'Onze dieren zijn vluchtelingen...'

toenmalige lockdown door mond-en-klauwzeer. We hebben zwarte sneeuw gezien, hoor.'

Lieve denkt uiteraard ook aan de recente coronaproblemen: 'Maart 2020 was ook een drama. Alles moest dicht, net toen we na de winterstop gingen openen. Geen publiek meer, geen inkomsten... Personeel werkloos, onderhoud en vernieuwingen op het laagste pitje. Die eerste Covid-sluiting was heel erg. We zijn een vzw, geen commercieel bedrijf, en wisten echt niet hoelang we dit met de dieren konden volhouden. Alleen al de kosten van de voeding!'

Vreemd genoeg kreeg de ellende – ook de tweede lockdown van 2021 - een positieve wending. Lieve en haar man kwamen een paar keer op tv en in de krant. Ze sloegen alarm. Zij konden die arme dieren toch niet in de steek laten? De hulpkreet kwam duidelijk aan bij het publiek. 'De respons van de mensen was verrassend en hartverwarmend,' vertelt Lieve. 'De mensen leken wakker geschud door ons in de problemen te zien. Op slag kregen we meer adopties en donaties. De interesse voor ons project kreeg een boost. Dat merken we aan de bezoekersaantallen. Maar het voornaamste is dat iedereen opeens begrijpt dat wij meer zijn dan een dierentuin. Wij willen een levenslange thuis zijn voor geredde dieren.'

Opvang voor 135 soorten

In 2011 was de kinderboerderij danig gegroeid, doordat er steeds meer viervoeters een toevlucht vonden. De Zonnegloed werd omgevormd tot een dierenpark voor het publiek. Een gezellige zoo? Zeer zeker, alleen al door de ligging, maar ook veel meer.

Lieve De Busscher: 'Wij zijn geen asiel. We doen niet aan tijdelijke opvang. En we krijgen geen subsidie. De Zonnegloed is een non-profitorganisatie, een vzw. We vragen entreegeld om rond te komen en het groeiende aantal dieren een warme, gezonde thuis te geven. Niet om winst te boeken. In het jargon noemt men ons een *sanctuary*, een toevluchtsoord.'

Lieve leidt ons rond door het park, tussen de buffels, zebra's, bizons en beren. Deze vzw heeft veel weg van een KMO, die Lieve en haar man met intussen zo'n 15 man vast personeel draaiende houden. Ze krijgen assistentie van een wisselend gezelschap van een vijftal vrijwilligers en student-stagiairs. 'We geven onderdak aan meer dan 400 dieren,' legt Lieve uit. 'In totaal zijn dat 135 soorten. Apen, runderen en andere zoogdieren, vogels en reptielen.'

De baviaan die dronk

'Het begon met contacten uit Nederland, met de Stichting Aap,' herinnert zij zich. 'Uiteraard gaat ook die stichting breder dan apen alleen, net als wij. Af en toe kwam er dus een achtergelaten of verwaarloosd sukkel bij ons terecht. Enkele wasberen ook. Dat waren onze eerste bewoners. De opvang groeide sneller dan gedacht, zodat wij tien jaar geleden moesten kiezen. De kinderboerderij werd een park met opvang, een *sanctuary* waar publiek welkom is. We leggen mensen – vaak ook scholen – op een prettige manier uit wat er kan mislopen met dieren. Sensibiliseren, inspireren. Dat is toch wat een Vredesambassadeur doet, hé?'

De Zonnegloed herbergt inheemse, maar vooral exotische dieren die geen thuis hebben. De redenen zijn verschillend: dierenparken en circussen die sluiten, inbeslaggenomen dieren van de douane, afgedankte en mishandelde of weggelopen dieren, enzovoort.

'Ook huisdieren en zelfs exoten die bij particulieren gedumpt worden,' onderstreept Lieve De Busscher. 'Die boodschap geven wij duidelijk mee. Koop geen dier voor je kind. Dat is geen speelgoed. Denk eerst goed na. Wees er zeker van dat je de minder prettige kanten van huisdieren kent en de lasten wilt dragen. Helaas hebben we met de coronapandemie gemerkt dat huisdieren een leemte moesten invullen, tot het niet meer nodig was. Dieren zijn levende wezens, die je niet zo maar dumpst!'

Mensen zijn soms genadeloos en sadistisch met dieren, getuigt Lieve: 'Een van de zieligste gevallen die hier arriveerden, was een baviaantje dat in een Vlaams café voor amusement zorgde. Hij kreeg pintjes, tot hij omviel. Bedenklijk amusement. En uit Nederland kwam een berberaap die als een baby werd behandeld, met luiers, kleertjes, buggy en alles. Ze gingen er zelfs mee winkelen. Geen leuk leven voor een aapje. Nu heeft hij bij ons een waardig bestaan tussen soortgenoten.'

Kostprijs 3500 euro elke dag

Een project als De Zonnegloed in stand houden kost een bom geld: zeven hectare, met gebouwen, materieel, wegen, wandelpaden, dag- en nachtruimte voor ruim vierhonderd dieren... Lieve: 'Jaar in, jaar uit komt de gemiddelde kost per dag op 3500 euro. Dat is veel voor een vzw zonder overheidsgeld. In volgorde van grootte gaat het meeste geld op aan infrastructuur, personeel, medische verzorging en veterinaire controles, en natuurlijk de voeding. Gelukkig kunnen we rekenen op een groepje vrijwilligers om bij te springen.'

De Zonnegloed helpen, kan ook via adoptie van een dier. Financieel steunen met een gift, of zelfs testamentair, is een andere optie. Alles staat te lezen op de website dezonnegloed.be. En vooral, breng eens een bezoek aan deze bijzondere plek. De "Vredesambassadeur" van Vleteren, Lieve De Busscher en haar team willen vooral dat we met eigen ogen zien en inzien hoe belangrijk het is om in vrede te leven met de dieren.

Iedereen vredesambassadeur

BIJDRAGEN AAN EEN
GEWELDLOZE MAATSCHAPPIJ

EEN (KERN)WAPENVRIJE WESTHOEK

AANDACHT VOOR EVENWICHT
TUSSEN MENS EN PLANEET

EEN GASTVRIJE WESTHOEK

IEDEREEN VREDESAMBASSADEUR

